

7. Опорядження поверхонь сухою штукатуркою

- 7.1. Загальні відомості.
- 7.2. Гіпсокартонні листи.
- 7.3. Улаштування швів сухої штукатурки.
- 7.4. Матеріали для закріплення ГКЛ до поверхонь.
- 7.5. Техніка опорядження сухою штукатуркою.
- 7.6. Матеріали та інструменти оброблення швів у гіпсокартонних обшивках

7.1. Загальні відомості

Комплектні гіпсокартонні системи. Слово «комплект» у перекладі з латинської мови означає повний, а слово «система» — ціле. Отже, поняття «комплектна система» передбачає таку номенклатуру будівельних матеріалів, виробів і закріплювальних елементів, при використанні якої можна досягти цілковитого вирішення певного будівельного завдання. Цьому поняттю повністю відповідають комплектні системи Кнауф для сухого будівництва. Слід зазначити, що будівництво називають сухим не тільки тому, що воно майже повністю унеможливорює «мокрі» процеси, а й тому, що раніше гіпсокартонні листи називали сухою гіпсовою штукатуркою. Цей термін застосовуватимемо і тепер.

Комплектні системи Кнауф поділяють на кілька груп: перегородки, облицювання, суха штукатурка, підвісні стелі, підлоги, мансарди. Згідно з цим номенклатура елементів, що входять до складу визначеної комплектної системи, може змінюватися як залежно від її функціонального призначення, так і за потребами ринку.

У загальному випадку складовими комплектної системи є:

- ▶ будівельні матеріали і вироби підприємств Кнауф;
- ▶ комплектувальні матеріали і вироби інших підприємств;
- ▶ сертифікати та інша документація, що свідчить про екологічну чистоту матеріалів і їхню відповідність вимогам якості нормативно-технічних документів;
- ▶ інструмент і пристрої для будівельно-монтажних робіт;
- ▶ спецодяг;
- ▶ інформаційна і технічна документація (інформаційні й технічні листи та рекомендації фірми Кнауф, брошури, буклети, методична та інструктивна література; рекламні матеріали;
- ▶ навчання у навчальних центрах Кнауф технологічним процесам використання її продукції та інструментів, правилам техніки безпеки та пожежної безпеки; підручники і навчальні посібники;
- ▶ технічне супроводження (консультації, технічний нагляд за виконанням робіт, інструктаж, експертні послуги).

Отже, **комплектна система Кнауф** — це набір певних матеріалів, виробів, технічної, методичної, навчальної документації та послуг, що забезпечують виконання будівельно-монтажних та оздоблювальних

робіт з використанням сучасних технологій для отримання продукції з гарантовано високими показниками якості.

Слід зазначити, що під сучасними будівельними технологіями треба розуміти не тільки використання найновіших матеріалів, виробів та інструментів, а й виробничий процес, що передбачає їх використання без фізичної і психологічної втоми виконавців, що робить їхню працю соціально привабливою, матеріально вигідною, комфортною і безпечною.

Суха штукатурка. Опорядження несівних стін і перегородок листами гіпсокартону, які кріпляться до основи за допомогою розчину на гіпсовому в'язучому, а також з використанням маячних стрічок з гіпсокартону, називають сухою штукатуркою.

Міцність з'єднання листів гіпсокартону (ГКЛ) із матеріалом основи (поверхнею, що опоряджується) залежить, з одного боку, від якості підготовки основи, а з другого — від клейкої здатності розчину на гіпсовій основі. Поверхня стін може бути обштукатурена або забруднена після розпалублення, пофарбована, покрита гідроізоляцією. Різна фактура і пористість цих матеріалів істотно впливають на зчеплення монтажного клею із основою. Пористість матеріалу основи визначає його всмоктувальну здатність. Якщо воду, що використовували для виготовлення монтажного клею, швидко поглине основа, то клейка здатність і міцність клею після його тужавлення будуть недостатніми. А коли ні, то хоча клей і не втратить своїх клейких і міцнісних показників, проте для їх реалізації може знадобитися тривалий час, що стане на заваді будівництву.

Широке використання сухої штукатурки в багатьох країнах світу і накопичений досвід її влаштування дають змогу сформулювати низку вимог щодо її основи:

- ▶ основа має бути міцною, сухою, не вивіреною, захищеною від атмосферних впливів (різкого перепаду температур і вологості повітря, атмосферних опадів);

- ▶ поверхня повинна бути чистою (очищеною від олії, фарби, пилу, будівельних розчинів, плісняви, моху, паперу тощо);

- ▶ основи з високою всмоктувальною здатністю мають бути попередньо зволожені або з метою зменшення втрат води і зниження їхніх будівельних властивостей оброблені монтажним клеєм.

7.2. Гіпсокартонні листи

Гіпсокартонний лист (ГКЛ) — це оздоблювальний виріб, що складається із шару гіпсу певної товщини (гіпсового осердя) та приклеєного до нього з боків листів високоякісного багат шарового пресованого картону, товщина якого не перевищує 0,6 мм

ГКЛ виготовляють за безперервною технологією на великих конвеєрних лініях. Основні вузли технологічної лінії виробництва ГКЛ

показано на рис. 7.1.

Розвальцьована в процесі виготовлення на конвеєрі гіпсокар тонна стрічка після розрізання перетворюється на окремі листи певної довжини. Кожний такий лист після зняття з конвеєра має чотири грані — дві оброблені і дві необроблені (не закриті картоном). Картонова оболонка ГКЛ міцно приклеєна до гіпсового осердя. Типи гіпсокартонних листів і вимоги, яким вони мають відповідати, регламентуються відповідними нормами і стандартами.

Асортимент ГКЛ, що випускаються підприємствами Кнауф, визначається умовами їхньої роботи, сферою застосування і технологією виготовлення.

ГКЛ, що виготовляються за конвеєрною (прокатною) технологією, поділяють на два типи:

- ▶ гіпсокартонні будівельні листи ГКЛ (за німецьким скороченням GKB);
- ▶ гіпсокартонні будівельні листи вогнестійкі ГКЛО (GKF).

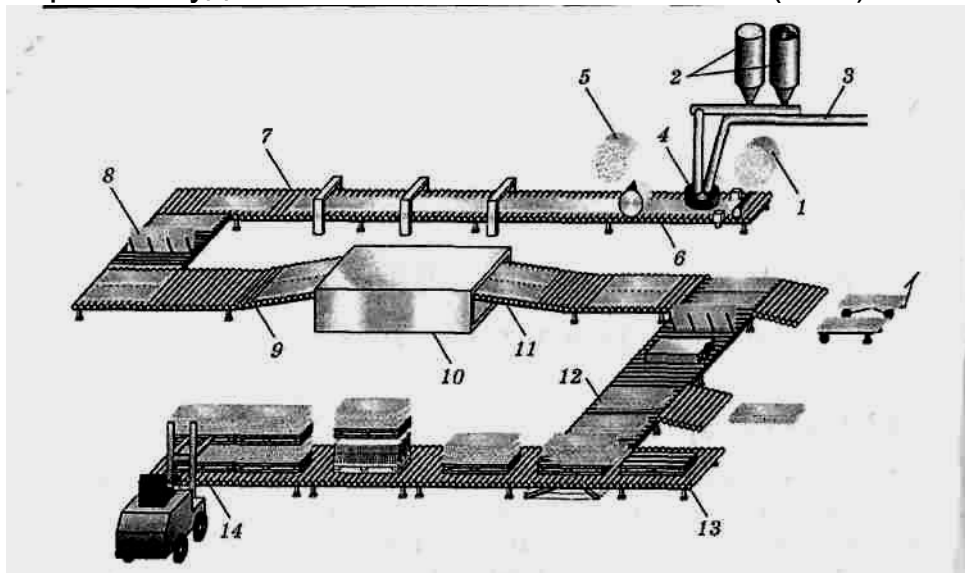

Рис. 7.1. Спрощена схема виробництва ГКЛ:

- 1 — рулонний картон для лицьової поверхні листів; 2 — посудина для гіпсу; 3 — подача води; 4 — змішувач (гіпсозмішувач); 5 — рулонний картон для нижньої (оборотної) поверхні листів; 6 — формувальний вузол; 7 — вузол різання листів; 8 — кантувач листів; 9 — завантажувальний лист; 10 — сушильна камера; 11, 12 — розвантажувальний лист; 13 — вузол пакетування; 14 — штабелеукладач

Обидва типи ГКЛ складаються переважно з будівельного гіпсу, а їхні поверхні й поздовжні кромки обклеєні міцним картоном. У склад гіпсового тіста, з якого виготовлене осердя листа, можна добавляти різні заповнювачі. Наприклад, для підвищення стійкості гіпсового осердя під час пожежі до гіпсового тіста додають мінеральні або скляні волокна, які не дають осердю поділитися на окремі частини

внаслідок сильного нагрівання та зневоднення. Завдяки цьому осердя перетворюється у вогне-захистний ізоляційний шар.

Ці типи ГКЛ мають певні сфери застосування.

ГКЛ (ОКВ) призначені для облицювання різних плоских поверхонь замість звичайної штукатурки, а також для виготовлення комбінованих гіпсокартонних плит (ГКП). Їх можна використовувати для обшивання каркасів стель, у тому числі підвісних, і стін та виготовлення збірних перегородок.

ГКЛ О (ОКР) використовують для облицювання і обшивання каркасів стін і стель, міжкімнатних перегородок у приміщеннях з підвищеною пожежною небезпекою.

Для облицювання або обшивання стін і стель у приміщеннях з високою вологістю (понад 75 %) і з підвищеними вимогами до вогнестійкості будівельних конструкцій призначені ще два типи

ГКЛ. Лицьова картонна поверхня і гіпсове осердя таких листів просочені спеціальними розчинами для зменшення всмоктування вологи.

До просочених (імпрегнованих) типів ГКЛ належать такі листи:

- ▶ з підвищеною вологостійкістю типу ГКЛ (ОКВІ);
- ▶ з підвищеною волого- та вогнестійкістю ГКЛВО (ОКИ). Крім відповідного гідрофобного просочування, в ГКЛВО містяться мінеральні або скляні волокна. Сфера їхнього застосування поширюється на оздоблення обгороджувальних конструкцій у приміщеннях з підвищеною вологістю і пожежною небезпекою.

Відрізнити різні типи ГКЛ один від одного можна за допомогою кольору їхньої картонної оболонки і маркувальних позначень на зворотному боці, що наносяться ще на заводі для забезпечення правильності монтажу листів на будівельному майданчику. Передбачається різне забарвлення картонної оболонки з лицьового і зворотного боків, а також маркування (написи) на зворотному боці ГКЛ (табл. 7.1).

Таблиця 7.1. Розрізняльні ознаки різних типів ГКЛ

Тип ГКЛ	Колір		
	картону (лицьовий бік)	картону (зворотний бік)	написів на зворотному боці
Будівельний ГКЛ (ОКВ)	Світло-сірий Сірий	Світло-сірий Темно-сірий	Синій
Вогнестійкий ГКЛО (ОКР)	Те саме	Те саме	Червоний
Вологостійкий ГКЛВ імпрегнований (ОКВІ)	Зелений	Зелено-сірий	Синій
Вологостійкий з підвищеною вогнестійкістю ГКЛВО імпрегнований (ОКИ)	Те саме	Те саме	Червоний

ГКЛ, виготовлені на підприємствах Кнауф, уніфіковані за допусками (табл. 7.2).

ГКЛ випускають з різними за формою поздовжніми кромками, обклеєними картоном, які визначають засіб і якість шпаклювання стиків між сусідніми ГКЛ (рис. 7.2).

Поперечні кромки ГКЛ, що утворюються внаслідок заводського розрізання гіпсокартонних стрічок, обробляють або на заводі, або на місці їх використання за допомогою рубанків косою обрізання та рашпелів для шліфування кромки ГКЛ.

Таблиця 7.2. Розміри і допуски ГКЛ

Товщина, мм		Ширина, мм		Довжина, мм		Маса 1 м ² , кг	
Номинальна	Межа відхилення	Номинальна	Межа відхилення	Номинальна	Межа відхилення	ГКЛ і ГКЛВ	ГКЛЮ і ГКЛВО
9,5	± 0,5	1200, 1250	0...-5	2000...4000	0...-5	9,5	7,6...10,0
12,5						10,0...13,0	
13,0						10,41...13,8	
14,0						11,2...14,8	
14,5						11,6...15,4	
15,0						12,0...15,9	
16,0						12,8...17,0	
18,0						14,4...19,0	
20,0						16,0...21,2	
24,0						19,2...25,4	

Для ГКЛ, що мають обрізані кромки з усіх боків під прямим кутом, відхилення за довжиною кромки допускається не більше ніж + 15 % номінального розміру.

Відхилення таких листів від прямого кута не повинно перевищувати 0,2 % довжини відповідної кромки.

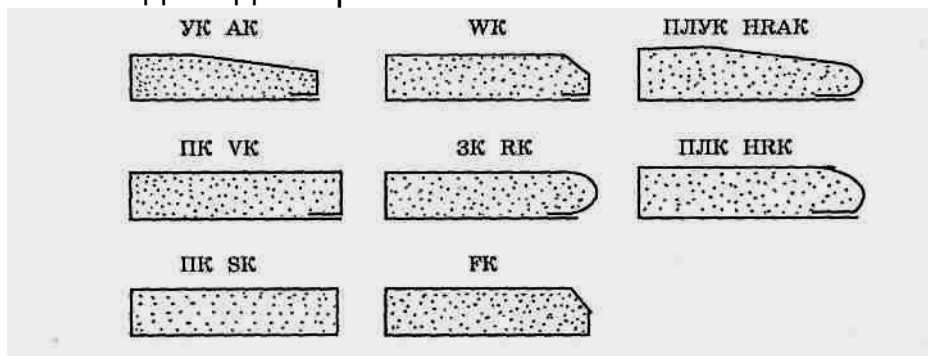

Рис. 7.2. Поздовжні і поперечні кромки:

УК, АК — скошена (обтиснута), стоншена кромка, призначена для обклеювання армуючою стрічкою і шпаклювання швів; ПК, VK — прямокутна поздовжня кромка для монтажу насухо без шпаклювання стиків; WK — поздовжня кромка з фаскою, призначена для утворення видимих поздовжніх рисунків (монтаж насухо без шпаклювання швів); ЗК, РК — заокруглена поздовжня кромка, призначена для шпаклювання стиків сухої штукатурки без армуючих стрічок; ПЛУК, НРАК — напівкругла, скошена за довжиною (стоншена) кромка, призначена для

обклеювання армуючою стрічкою і шпаклювання швів; ПЛК, НРК — напівкругла поздовжня кромка, призначена для шпаклювання швів без армуючих стрічок; ПК, СК — поперечна обрізна кромка ГКЛ, що не обклеєна картоном; FK — поперечна обрізна кромка, призначена для шпаклювання швів без армуючих стрічок з відкритим гіпсовим осердям

7.3. Пакування, транспортування, зберігання і складування ГКЛ

Після виходу із конвеєра ГКЛ відразу пакуються штабелеукладачем у пакети по 50...60 листів з пакуванням у поліетиленову плівку. Пакети обов'язково комплектуються з ГКЛ одного типу і розміру та укладаються в пакет пластом. Пакет розміщують на підкладках - однакової висоти з деревини або зі смуг гіпсо картону. Підкладки (не менше ніж шість) мають бути на відстані 0,5 м одна від одної. Загальна висота пакета ГКЛ, підготовленого до транспортування, не повинна перевищувати 750 мм (рис. 7.3).

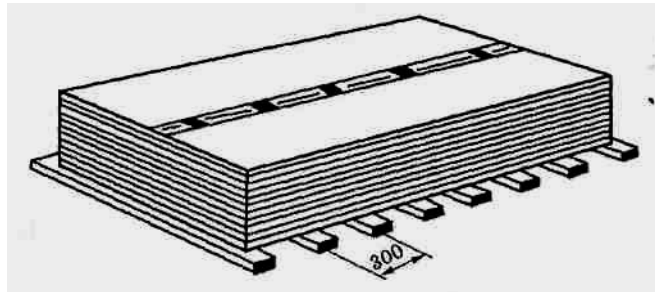

Рис. 7.3. Штабель ГКЛ на підкладках зі смуг гіпсокартону

ГКЛ можна перевозити будь-яким транспортом. При перевезенні пакети ГКЛ формують у штабелі. Висота штабеля визначається габаритними розмірами транспортного засобу та несівною здатністю його підлоги. У разі підймання, опускання, транспортування і ручного перенесення ГКЛ слід звертати особливу увагу на збереження кромки і кутів ГКЛ. Спеціальні пристрої (ручки і пояси) для перенесення ГКЛ до робочих місць, а також візки для їхнього перевезення у вертикальному положенні полегшують транспортування і зберігання ГКЛ від пошкоджень (рис. 7.4, а, б).

ГКЛ слід зберігати в закритих сухих приміщеннях за температури повітря не нижче ніж 5 °С, на відстані не менш як 1,5 м від опалювальних пристроїв на рівних, плоских основах. Якщо потрібно штабелювати різнорозмірні ГКЛ, то більш дрібні вироби укладають зверху.

Якщо під час перевезення і складування ГКЛ були зволожені, надалі їх можна використовувати тільки після повного висушування. Заборонено складувати ГКЛ у вертикальному положенні, оскільки це може призвести до пошкодження їхніх кромки та інших деформацій.

7.4. Матеріали для закріплення ГКЛ до поверхонь

Для закріплення ГКЛ до різних підготовлених до сухої штукатурки

поверхонь використовують **монтажний клей «Перлфікс»** на гіпсовій основі. Він призначений для приклеювання ГКЛ до поверхні з нерівністю до 20 мм, а також для приклеювання до стін і ГКЛ ізоляційних матеріалів (пінополістирол, мінеральна вата) і комбінованих гіпсових панелей усередині приміщень. Середня норма витрати клею становить 5 кг суміші на 1 м².

Для зменшення всмоктувальної здатності стіни, збудовані з пористого (гігроскопічного) матеріалу, обробляють **ґрунтовкою «Грундерміттель»** або **«Тіфенгрунд»**, що дає змогу збільшити зчеплення клею з основою. Гладенькі поверхні стін, що погано всмоктують вологу, наприклад цементобетонні, слід попередньо обробити **ґрунтовкою «Бетонконтакт»**, що значно поліпшує зчеплення монтажного клею з основою.

ґрунтовку «Грундерміттель» випускають у відрах місткістю 15 кг. При розведенні водою у співвідношенні 1 : 3 витрата ґрунтовки становить 0,1 кг на 1 м² поверхні стіни. Роботи, пов'язані з нанесенням ґрунтовки, можна виконувати за температури не нижче ніж 5 °С.

ґрунтовка «Тіфенгрунд» готова до використання, призначена для попереднього оброблення з метою поліпшення адгезії (зчеплення покриття з основою) та укріплення поверхні, для ґрунтування дуже гігроскопічних поверхонь (гіпсова штукатурка, ГКЛ і ГКП, наливні підлоги), що активно всмоктують вологу. Ця ґрунтовка є чистим, екологічним продуктом, нешкідливим для людини. Вона пропускає водяну пару, яка накопичується всередині приміщень, що забезпечує «дихання» обґрунтованих поверхонь. Перед використанням ґрунтовку перемішують і наносять щіткою або валиком по всій поверхні основи. Розріджувати ґрунтовку «Тіфенгрунд» не можна. Роботи виконують за температури повітря і основи не менше ніж 5 °С. Наступні технологічні операції з обробленою поверхнею можна здійснювати тільки після її висихання через 3 год. ґрунтовка «Тіфенгрунд») випускається у відерцях місткістю 5 л. Термін її зберігання 1 рік.

Для сухої штукатурки звичайно використовують ГКЛ стандартного типу з кромками АК, УК, ПЛУК, ПК (ГКЛ і ГКЛО).

7.5. Техніка опорядження поверхонь сухою штукатуркою

ГКЛ слід розкроювати так, щоб зазор між ГКЛ, підлогою і поверхнею стелі становив не менше ніж 20 мм. Зазор між ГКЛ і готовою поверхнею стелі має бути не менш як 5 мм. Зазори виконують для провітрювання і видалення вологи з порожнини між основою і гіпсокартоном. Зазори між ГКЛ і поверхнею підлоги потім тривають плінтусом. Після закінчення робіт з улаштування сухої штукатурки шви в місцях примикання ГКЛ до стелі шпаклюють. Зазори в підлозі і стелі можна також зашпарувати мінеральною ватою і ущільнювальною масою для стикових щілин («Кнауф Акріл-Діхтунгмассе»). Перед приклеюванням ГКЛ у них впрілу юті. отвори для вимикачів розеток, електропроводки.

Суху суміш монтажного клею «Перлфікс» замішують тільки в чистих посудинах (гумових або пластмасових), оскільки залишки старого розчину прискорюють тужавлення нового замісу. В чисту воду засипають суху суміш. На мішок (30 кг) треба 12 л води. Отриману масу добре перемішують до кашкоподібного стану так, щоб не було грудок. З клеєм працюють протягом 30 хв з моменту засипання суміші у воду.

ГКЛ спочатку приклеюють до тих ділянок стіни, які розташовані поблизу дверних та віконних прорізів, тобто, де потрібні підвищені охайність і точність припасування ГКЛ.

До рівних підготовлених поверхонь стін, наприклад з бетону, ГКЛ приклеюють нанесенням тонких суцільних смуг клею «Фугенфюллер» зубчастим калібрувальним шпателем по всьому периметру та однієї-двох смуг по середині ГКЛ, укладених лицьовим боком униз на очищену поверхню підлоги перенесеного робочого столу (рис. 7.4). Після нанесення клею робітники піднімають ГКЛ, встановлюють на підкладки, укладені під стінку для утворення зазору 20 мм з підлогою, притискають до стіни і вирівнюють за допомогою виска або рівня. Підкладки з-під ГКЛ видаляють лише після тужавлення клею. Як правило, гіпсокартонні листи приклеюють вертикально. Слід мати на увазі що ГКЛ можна вирівнювати лише до того моменту, поки клей не почне тужавіти. Гіпсокартонні листи встановлюють упритул один до одного. Бажано влаштовувати підряд не менше ніж два, а краще три ГКЛ на розчині з одного замісу. Одночасно рекомендується вирівняти установлення.

Приклеювання ГКЛ до нерівних поверхонь стін (нерівності до 20 мм), зведених із цегли, різних стінових блоків або змішаної кладки (цегла і стінові блоки або камені) потребує нанесення більшого шару гіпсового клею. У цьому разі використовують гіпсовий клей «Перлфікс», який кельмою наносять по периметру і по середині ГКЛ купками через 30...35 см. Уздовж поздовжніх кромek та краю ГКЛ, що прилягає до підлоги, клейові купки наносять близько або майже впритул одна де одної 3...4 см заввишки (рис. 7.5). Для ГКЛ 9,5 мм завтовшки клейові купки укладають у чотири ряди, для ГКЛ 12,5 мм завтовшки — у три ряди (по ширині ГКЛ).

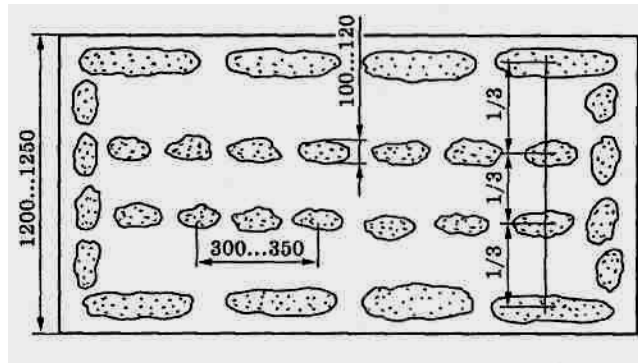

Рис. 7.5. Схема нанесення клею «Перлфікс» на ГКЛ

Під час робіт слід встановлювати підряд, як і в попередньому випадку, не менше ніж три ГКЛ на клею з одного замісу з одночасним вивірянням їх під рівень або висок. При встановленні ГКЛ на підкладки не можна залишати порожнини у швах, оскільки після їхнього оброблення (шпаклювання) на ділянці стику можуть утворюватися тріщини.

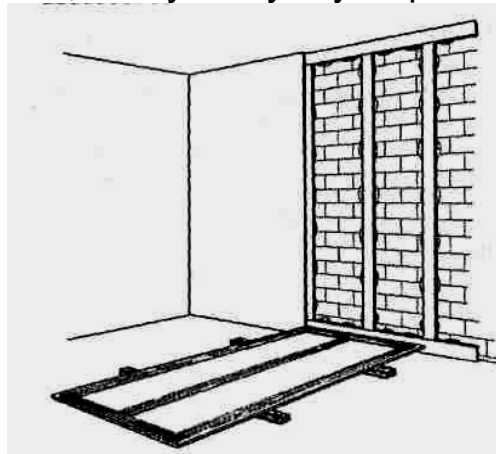

Рис.7.6. Маячні стрічки з ГКЛ у вигляді каркаса.

На стінах зі змішаною кладкою або з бетонних, шлакобетонних блоків, з вапняку-черепашнику у разі нерівностей понад 20 мм слід сформувати рівну поверхню за допомогою маячних смуг з ГКЛ завширшки 10 см, які приклеюють до стіни клеєм «Перлфікс» і вирівнюють під рівень, висок або рейку (рис. 7.6). Улаштовуючи вирівнювальну основу з маячних гіпсокартонних смуг, спочатку до стіни зверху і знизу приклеюють горизонтальні смуги з ГКЛ, а потім вертикальні з кроком, що відповідає, як правило, половині ширини ГКЛ. Як і в попередніх випадках між крайніми смугами і поверхнями покриттів (підлоги і стелі) слід залишати зазори 10...20 мм. Відстань між осями симетрії вертикальних маячних смуг не повинна перевищувати фактичних розмірів ширини ГКЛ.

На приклеєний до стіни «каркас», сформований зі смуг ГКЛ, або на зворотний бік ГКЛ зубчастим калібрувальним шпателем наносять тонкий шар клею «Фугенфюллер», після чого ГКЛ приклеюють до каркаса і вирівнюють облицювання правилом.

Поштукатурену поверхню, яку пофарбовано фарбами або облицьовано керамічною плиткою, а також вологу бетонну поверхню стіни не можна використовувати як основу для опорядження

сухою штукатуркою. В таких випадках рекомендовано або влаштування каркаса (з металевих профілів Кнауф), або розчищення поверхні основи. Як альтернативне вирішення кріплення ГКЛ гіпсовим клеєм сухою штукатурку можна виконати по існуючій штукатурці, старому пофарбуванню або шпалерах, приклеюючи її будівельним клеєм до вирівнювальних (маячних) смуг із ГКЛ 10 мм завширшки і 12,5 мм завтовшки, які встановлені на гіпсову постіль та за потреби закріплені дюбелями. Умовою виконання такого кріплення ГКЛ є сухі, непошкоджені матеріали стін, що підлягають оздобленню. Наносити купки гіпсового клею можна і безпосередньо на поверхні, які опоряджуються, а потім уже приклеювати ГКЛ.

Стінки димоходів опоряджують сухою штукатуркою приклеюванням заготовки з ГКЛ клеєм «Перлфікс» по всій площині поверхні, що опоряджується. Товщина шару клею після вирівнювання заготовок під рівень і висок має бути не менше ніж 15 мм. Відстань від внутрішньої поверхні труби димоходу до ГКЛ — не менш як 20 мм.

У місцях встановлення умивальників, унітазів та інших санітарно-технічних приладів, прикріплених безпосередньо до стіни, яка опоряджується, ГКЛ кріплять за допомогою шару клею, що наносять на поверхню стіни. Так само облицьовують проміжки стін між віконними та дверними прорізами, колони і пілястри.

Стіни підвальних приміщень при їхньому опорядженні сухою штукатуркою мають бути сухими. Зворотний бік ГКЛ обклеюють пароізоляцією, наприклад алюмінієвою фольгою або поліетиленовою плівкою. Шви між ГКЛ повинні бути паронепроникними. Ця сама вимога ставиться також до приміщень, в яких розміщені сауни і басейни, ванні кімнати. З'єднання в кутах і по краях ГКЛ зашпаровують шпаклівкою так, щоб вони не пропускали повітря. Гладенькі стіни і такі, що не всмоктують вологу (цементобетон), перед опорядженням сухою штукатуркою обробляють ґрунтовкою «Кнауф-бетонконтакт» для надійного зчеплення з гіпсовим клеєм. Дуже адсорбуючі стіни (цегла, особливо з порожнинами, шлакоблоки, арболіт, керамзитобетон, вапняк-черепашник) ґрунтують ґрунтовкою «Кнауф-грундерміттель», щоб зменшити поглинання вологи. Пароізоляцію наносять на теплі поверхні стін і перегородок. Обрізні кромки ГКЛ покривають водовідштовхувальною (гідрофобною) ґрунтовкою, наприклад «Тіфенгрунд», або спеціальною ізоляційною стрічкою. Найдоцільніше це робити до опорядження. ГКЛ не повинні торкатися зволожувальних поверхонь, щоб конденсат води, що стікає по них, не був би у безпосередньому контакті з гіпсокартонною обшивкою. Відстань до

зволожувальної поверхні має становити не менше ніж 1 см. За потреби на поверхні ГКЛ улаштовують гідроізоляцію.

Для досягнення високої продуктивності праці, належних умов для її забезпечення, виробничої санітарії перед початком робіт потрібно:

- ▶ перевірити фактичну висоту поверхів, щоб замовити ГКЛ відповідної довжини;

- ▶ аби уникнути просочування зовнішнього повітря крізь матеріал кладки стін, що підлягають облицюванню, всі незаповнені ділянки швів або інші виявлені дефекти усувають, заповнюючи їх цементним розчином;

- ▶ залишки розчину усувають із поверхні кладки, всі монтажні та інші тимчасові отвори належним чином обробляють і зачиняють, установлюють віконні блоки, фарбують їх, склять та зашпаровують зазори мінеральною ватою або іншим відповідним матеріалом;

- ▶ до початку опорядження стін сухою штукатуркою в усіх приміщеннях, де воно здійснюватиметься, закінчують роботи, пов'язані з виконанням мокрих технологічних процесів (обштукатурюють поверхні, улаштовують наливні підлоги);

- ▶ віконні коробки повинні мати по периметру пази або шпунти (чверті), призначені для заведення в них кромки ГКЛ віконних укосів;

- ▶ роботи з монтажу інженерних комунікацій, що прокладають під обшивкою, закінчують до улаштування сухої штукатурки: розподільні коробки, коробки для штепсельних розеток і вимикачів тимчасово з'єднують з кінцями електропроводки з тим, щоб при наклеюванні ГКЛ можна було б безпомилково і легко закріпити їх за допомогою розчинів у попередньо вирізаних отворах;

- ▶ ніші для розміщення опалювальних приладів попередньо утеплюють;

- ▶ перед початком робіт приміщення попередньо очищують від будівельного сміття та зайвих предметів, підлоги підмітають та вимивають;

- ▶ виконуючи роботи з приклеювання ГКЛ і шпаклювання стиків між ними, забезпечують умови для провітрювання приміщень, де ведуть ці роботи.

7.6. Матеріали та інструменти оброблення швів у гіпсокартонних обшивках

Для шпаклювальних робіт використовують різні шпаклювальні матеріали. Шпаклювальні склади на гіпсовій основі подано в комплектних системах Кнауф шпаклівками для швів ГКЛ «Фугенфюллер», «Фугенфіт», «Уніфлот» і «Фініш-паста».

Шпаклівка «Фугенфюллер», виготовлена на основі гіпсу і в комбінації з армуючою стрічкою, призначена для таких операцій: шпарування швів, утворених ГКЛ з ущільненими (скошеними) обтиснутими кромками;

шпарування на поверхні ГКЛ тріщин; приклеювання до рівної поверхні стін ГКЛ і комбінованих панелей; шпарування швів, нерівностей збірних бетонних елементів; склеювання і шпаклювання різних будівельних елементів її і Деталей, виготовлених із гіпсу. Шпаклівка має високу адгезію а бетоном, цеглою, деревиною; нею шпаклюють тріщини у стінах, стелях, підлогах. Шпаклівку «Фугенфюллер» використовують. у вигляді сухої суміші в мішках масою 25, 10 і 5 кг. Зберігаючи. її в сухих приміщеннях на дерев'яному піддоні. Термін зберігання 6 міс. Для шпарування швів на кожен 1 м² змонтованих ГКЛ потрібно близько 250 г сухого матеріалу.

Щоб виготовити шпаклівку, у чисту посудину, заповнену чистою холодною водою, засипають суху масу (у співвідношенні 4 : 3), рівномірно розподіляючи її по поверхні до утворення сухих «острівків», витримують 2...3 хв і перемішують шпателем до консистенції сметани. Час від моменту засипання шпаклювальної маси у воду до початку тужавлення шпаклівки становить 30хв. Неочищені посудини та інструменти скорочують цей час.